

Sygn. akt II KZ 29/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 11 września 2018 r.,
w sprawie **M.S.**
zażalenia skazanego
na postanowienie Sądu Okręgowego w W.,
z dnia 26 lipca 2018 r., sygn. akt IX Z [...] /18 (IX Ka [...] /17)
o nie uwzględnieniu wniosku skazanego i odmowie przywrócenia terminu do
wniesienia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 czerwca 2017 r.,
sygn. akt IX Ka [...] /17,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 26 lipca 2018 r. Sąd Okręgowy w W. nie uwzględnił wniosku M.S. i nie przywrócił skazanemu terminu do wniesienia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 czerwca 2017 r. w sprawie o sygn. akt XI Ka [...] /17.

Zażalenie na to postanowienie złożył M.S. podnosząc, że uchybienie terminowi do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku wynikało z zaniechania obrońcy, za które skazany nie może ponosić negatywnych konsekwencji. W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i przywrócenie mu terminu do wniesienia kasacji.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie M.S. nie jest zasadne.

Zgodnie z przepisem art. 524 § 1 k.p.k., 30-dniowy zawity termin do wniesienia kasacji, biegnie od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. Jedynie w sytuacji, gdy niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyny od strony niezależnej, możliwe jest jego przywrócenie (art. 126 § 1 k.p.k.). Wskazane natomiast przez M.S. okoliczności nie uzasadniają przywrócenia terminu zawitego do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Okręgowy w obszerny i szczegółowy sposób odniósł się do argumentów przedstawionych przez skazanego i wykazał, dlaczego wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego nie mógł być uwzględniony. Nie ma więc potrzeby powielać zawartej tam argumentacji, gdyż byłoby to postąpienie całkowicie zbędne. Wypada jedynie podkreślić, że zarówno obrońca, jak i skazany byli obecni na terminie rozprawy apelacyjnej, na którym został ogłoszony wyrok. Zostali wówczas pouczeni o terminie i sposobie wniesienia kasacji, a jak słusznie podkreślił Sąd Okręgowy, w okresie po uzyskaniu odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem, a przed złożeniem wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji, skazany wykazywał aktywność procesową składając pisma w postępowaniu wykonawczym, np. wniosek o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności (k. 1962, t. X), czy wniosek o rozłożenie na raty kary grzywny (k. 1939, t. XI). Treść tych pism wyraźnie wskazuje, że skazany miał świadomość prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie. Nadto bezpośrednio po wyroku miał realne możliwości, aby uzgodnić ze swoim obrońcą, że w jego sprawie należy złożyć kasację, tym bardziej, że obrońca złożył wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego (k.1756). Znamienne jest także i to, że skazany przy świadomości upływu znacznie krótszych terminów procesowych złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji po ponad dziesięciu miesiącach od daty otrzymania orzeczenia wraz z uzasadnieniem. W tym czasie nie skontaktował się z adwokatem w jakiegokolwiek formie. Natomiast podnoszona przez autora zażalenia okoliczność, że to obrońca zaniechał sporządzenia i wniesienia kasacji ze swej winy, nie została przez niego

wykazana. Autor zażalenia nie przedstawił chociażby korespondencji z adwokatem, która wskazywałaby, że uzgodnił z nim, iż w jego sprawie zostanie wniesiona kasacja, czy też oświadczenia adwokata potwierdzającego ten fakt. Nadto nie przedstawił dowodu wskazujące, iż uiścił adwokatowi wynagrodzenie za sporządzenie i wniesienie kasacji. W tej sytuacji nie ulega wątpliwości, że skazany uchybił terminowi z przyczyn zawinionych przez siebie i nie można uznać, że w świetle przedstawionej w zażaleniu argumentacji zaistniała jakakolwiek inna przyczyna, która była niezależna od skazanego.

Nie znajdując zatem postaw do uwzględnienia wniesionego zażalenia, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

ał